

Prästvigningstal i Göteborg, 2012-10-13

Kära bröder i Kristus:

Andreas Karlgren, Niclas Olsson och Henrik Vestergård!

Som utgångspunkt vill jag citera från Apg. 15: *Efter några dagar sade Paulus till Barnabas: Låt oss nu vända tillbaka och besöka bröderna i alla de städer där vi har predikat Herrens ord, och se hur de har det (15:36).*

Utifrån det citerade bibelordet vill jag lyfta fram tre aspekter och tillämpningar:

- Den apostoliska kontexten
- Den svensk-kyrkliga kontexten
- Den för Er, tre blivande präster, aktuella kontexten.

För det första: **Den apostoliska kontexten**

Vi befinner oss i den omedelbara inledningen av den andra missionsresan. Apostlamötet i Jerusalem, det s k första kyrkomötet, har just avslutats, där utomordentligt avgörande beslut tagits om evangeliets innehåll – inte minst med tanke på missionsarbete bland hedningarna. Judekristna hade hävdat att gammaltestamentlig lag och praxis borde tillämpas fortsättningsvis, även bland hedningarna: att omskärelsen var en nödvändighet för att kunna frälsas. Lukas skriver att samrådet kännetecknades av att meningarna stod hårt mot varandra. Aposteln Petrus träder fram och utmanar de lagiskt tänkande med frågan: *Varför vill ni fresta Gud och på lärjungarnas axlar lägga ett ok, som varken våra fäder eller vi själva har kunnat bära?* Han proklamerar ett frigörande evangelium: *Nej, vi tror att vi på samma sätt som de (d v s hedningarna) blir frälsta genom Herren Jesu nåd (15:10–11).* Paulus och Barnabas är överens med Petrus, de berättar om tecken och under som Gud gjort bland hedningarna under första missionsresan. Jakob håller fram samma tongångar genom en GT-hänvisning: att Gud åter skall bygga upp Davids fallna boning ... *för att alla andra människor skall söka Herren, alla hedningar, över vilka mitt namn har nämnts. Så säger Herren, som gör detta, det som är känt från evighet (15:17–18).* Han betygar att ingen skall göra det svårt för hedningar som vänder sig till Gud.

Kyrkomötet beslutade enhälligt att frälsningen, för judar såväl som hedningar, är av nåd genom tron på Jesus Kristus, Frälsaren. En skrivelse utfärdades, med budskapet: *Den helige Ande och vi har beslutat att inte lägga någon börda på er ... Allt väl ...* (15:28–29). En delegation sändes till Antiokia där beskedet förmedlades. Bröderna läste upp skrivelsen och församlingen blev glad över den uppmuntran som gavs.

Därefter följer vår text: *Efter några dagar sade Paulus till Barnabas: Låt oss nu vända tillbaka och besöka bröderna i alla de städer där vi har predikat Herrens ord, och se hur de har det.*

I grundtexten finns ett intressant ord – verbet *besöka* ... *episkeipsometha* ... som är besläktat med det ord som i grekiskan används för pastor / församlingsföreståndare – *episkopos*. Efter vad jag kan förstå finns det här ett intressant och djupt sammanhang, när aposteln talar om att göra återbesök bland bröderna i alla de städer där han tidigare förkunnat evangelium. Han talar om att utföra och praktisera *episkopatet* – besöka bröderna – vara herde för Guds folk, med alla de aspekter som finns i herderollen. Att församla och uppbygga Guds folk på den allra heligaste tron, att ... *se till hur de kristna har det!*

I nytestamentligt ljus blir vi inte överraskade av denna omsorgsfulla attityd. I motsats till själafiendens förskingrande verksamhet, är Jesus och apostlarna upptagna med ett arbete av församlande karaktär. I Petrus pastoralexamen kommer det tydligt fram, när Jesus ger uppdraget: *För mina lamm på bete ... Var en herde för mina får ... För mina får på bete* (Joh. 21:15–19). Samme Petrus skriver: ... *var herdar för Guds hjord som finns hos er och vaka över den, inte av tvång utan av fri vilja, så som Gud vill, inte för egen vinning utan med hängivet hjärta. Uppträd inte som herrar över dem som kommit på er lott, utan var föredömen för hjorden. När den högste herden uppenbarar sig skall ni få härlighetens segerkrans, som aldrig vissnar* (1 Petr. 5:2–4).

På så sätt förstår vi något av djupet och omsorgen hos Paulus och Barnabas när de säger: *Låt oss nu vända tillbaka och besöka bröderna i alla de städer där vi har predikat Herrens ord, och se hur de har det.*

För det andra: **Den svensk-kyrkliga kontexten**

Med tanke på vår samtid utspelar sig ett nytt Apg. 15-scenarium. Ett annat evangelium förmedlas i predikstolarna – fast det inte finns något annat. Några, ja många, skapar förvirring bland oss och förvränger Kristi

evangelium. Det talas visserligen om gränslös kärlek, men inte primärt om hur Gud utgivit sin älskade Son till ett offer för världens synd. I stället är det "en tillåtelsens kärlek" – utan ett själavårdande budskap om syndernas förlåtelse i Jesu namn och blod. Judas formulerar det på följande sätt: *Gudlösa som de är förvanskar de vår Guds nåd till försvar för ett liv i utsävningar och förnekar vår ende Härskare och Herre, Jesus Kristus* (v 4).

När aposteln Paulus i Galaterbrevet går tillrätta med ett förvrängt evangelium, använder han inte silkeshandskarna precis: *Men om det än vore vi själva eller en ängel från himlen som predikade evangelium för er i strid med vad vi har predikat, så skall han vara under förbannelse. Det vi redan har sagt säger jag nu än en gång: om någon predikar evangelium för er i strid med vad ni har tagit emot, så skall han vara under förbannelse* (1:8–9).

Ett nytt Apg. 15-scenarium, mitt in vår samtid, framhåller uppgörelse med falsk lära och proklamation av ett – Gud vare tack – givet evangelium. Aposteln Petrus ord förtjänare att upprepas: *Varför vill ni fresta Gud och på lärjungarnas axlar lägga ett ok, som varken våra fäder eller vi själva har kunnat bära? Nej, vi tror att vi på samma sätt som de (d v s hedningarna) blir frälsta genom Herren Jesu nåd* (Apg. 15:10–11).

När Missionsprovinsen i Sverige och Finland bildades för snart tio år sedan, var det i djup nöd över den andliga utvecklingen i våra länder. Paulus och Barnabas omsorg fanns med i dagordningen: *Låt oss nu vända tillbaka och besöka bröderna i alla de städer där vi har predikat Herrens ord, och se hur de har det. Därför betonades vikten av att utföra och praktisera episkopatet, att vara herde för Guds folk – med alla de aspekter som finns i herderollen, att församla och uppbygga Guds folk på den allra heligaste tron, att ... se till hur de kristna har det!*

Ett nytt Apg. 15-scenarium är för handen eftersom folkkyrkorna i Norden förfäktar en modern kyrkoordning, där den andliga och den världsliga makten sammanblandas. Kyrkornas ledning har därmed förbrukat sitt mandat – som bekännelseskriterierna uttrycker det: *Men när de lära eller föreskriva något, som strider mot evangeliet, då ha församlingarna ett Guds bud, som förbjuder lydnad mot dem, Matt. 7: Tagen eder tillvara för falska profeter. Gal. 1: Om en ängel från himmelen förkunnar evangelium i strid mot vad vi hava förkunnat för eder, så vare han förbannad. 2 Kor. 13: Ty icke mot sanningen, utan allenast för sanningen förmå vi något* (Confessio Augustana, artikel 28).

Missionsprovinsens kallelse är densamma som Paulus och Barnabas

ger uttryck för: *Låt oss nu vända tillbaka och besöka bröderna i alla de städer där vi har predikat Herrens ord, och se hur de har det.*

För det tredje: **Den för Er, tre blivande präster, aktuella kontexten**

Andreas, Niclas och Henrik – Ni står alla inför kallelsen och uppdraget, att vända tillbaka och besöka bröderna i alla de städer där Herrens ord blivit predikat, och se hur de har det.

Andreas – att bistå som pastorsadjunkt i S:t Markus församling i Lund.

Niclas – en kallelse som pastorsadjunkt i Kvillebäckens

gudstjänstgemenskap och som missionspräst i ett nytt arbete här i

Göteborg. Henrik – som komminister i Elsebergskyrkan i Uddevalla och i

Stigens kyrka. Utför och praktisera *episkopatet*, var herdar för Guds folk –

med alla de aspekter som finns i herderollen, att församla och uppbygga Guds folk på den allra heligaste tron, att ... *se till hur de kristna har det!*

Går vi till 1 Tim. 3 så har aposteln viktiga moment att framhålla med avseende på församlingsföreståndares – *episkopäs* – status.

Utgångspunkten är godartad – den som kallas till en sådan tjänst får gå in

i en god uppgift, säger aposteln. Ribban är högt lagd – det talas om vikten

av att vara ett gott föredöme: oklanderlig, en enda kvinnas man, nykter,

förständig, aktad, gästfri och en god lärare ... inte missbruka vin eller

vara våldsam utan skall vara vänlig, fridsam och fri från penningbegär ...

ta väl hand om sin familj och se till att hans barn lyder och visar all

respekt ... inte vara nyomvänd, så att han blir högmodig och döms av

den som förtalar honom ... ha gott anseende bland dem som står utanför,

så att han inte får dåligt rykte och fastnar i djävulens snara. – Kära bröder:

lägg apostelns undervisning på minnet!

Så vill jag av hela mitt hjärta tillönska Er Guds rika välsignelse i liv och

tjänst – med glädje och frimodighet i Herren. Fullgör Era uppdrag inför

den allvetande Guden och med den stora räkenskapsdagen för ögonen,

att redligt och samvetsgrant med Guds nåd och hjälp sörja för människors eviga väl. Gör det i den omsorg som Era föregångare, Paulus och

Barnabas, uttalade och praktiserade: *Låt oss nu vända tillbaka och besöka*

bröderna i alla de städer där vi har predikat Herrens ord, och se hur de har det.

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande, så som det var av begynnelsen nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

+Roland Gustafsson